

Karmaşa

– Nigar COŞAR · 29 Haziran 2011

Ellerime batan, iliklerime işleyen Rüzgar mı? Serseri yaprağın hovardalık yaptığı bu perişanlık, Rüzgardan mı? Hırçın poyraz, şehri karıştıracak gibi... Düşüyorum mevsimden... Bir acayip hallerdeyim. Dur bakalım! Bu arbede içinde üfledim inadımı, Direniştiyim... Unutulmaz aşkların direnişleri gibi... Ama olsun! Çil suratlı, pembe ağızlı, kırmızı pabuçlu Çocuğun elleri ellerimde... Bu arbede ne yapacak ki? Tırnakları cama yapışmış, Perde kenarında bir kızıl saçlı kadın. Dudakları sus basmış, Gözleri ile habire söyleniyor. Aslında kırışmış yüzü böyle daha güzel, Saçları saçaklı iklim gibi. Hey! desem, atacak üzerime, Bir avuç cam kırığı Biliyorum, kanatacak avuçlarını, Koyacak asice yaşanmışlıklarını. Okumama ise aldırmayacak, O'nu... Gölgesinden bakarken kendine, İsyânlarını bırakacak avuçlarıma. Öylece tırnakları cama yapışmış, İzlemişti hayatı... Serseri yaprak umuda koşarken, Savrulmuştu durmaksızın... Umut dedin mi? Bembeyaz bir sayfa misali, Genişlerdi suratı. Elleri senin gibiydi, öylece açık Fırtınalara meydan okur, Gülümserdi... Düşünmeden yaprağın ölüsünü, Öylece gülümserdi... Denizin çalgısı duyuluyordu yakınlardan, Köpük köpük dalgalardan bir sahne ve pistte Mavi ile yeşil dansediyor şimdi... Kırık yaşantıları kadının, Gökyüzüne sığıyor damla damla. Dikmiş gözünü bu sevişmelere, Dalgakıran boşluklarında. Kahkaha patlatıyor ansızın, Dudaklarını ıslatan gözyaşlarına inat... Dinle ama! Huzura erdiğinde deniz ve gökyüzü, Bir aldatmacayla unutulacak herşey, Yaşanmamışçasına... Sen gibi, ben gibi... Caddelerde karışmış trafik, araçlar kızgın, Dükkan altlarına sığınmış, Kadın, adam ve çocuklar, Dağılmış şehir ben gibi... Hayallerini şiddetle bilmek istediğim, Kapşonlu, şaşkın bir çocuk, Bir eli annesinde diğeri rüzgara karşı, Endişeliyim galiba... Söyle ne zaman çıkmıştın karşıma, Bu karmaşaya benziyordu sanki, Ellerin, gözlerin belki de yüreğin... Dokunmuş muydum? Yoksa sandım mı? Olsun göreceksin geçecek bu rüzgar da... Şimdi kızıla yakın bir ışık dökülüyor yavaştan, Sakinledi fırtına; çatladı çatlayacak bulutlar, Yıkayacak birazdan şarap saçlı kadını, ve seni ve de beni... Bak neler olacak birazdan, Akşamı da yıkayacak, kirlenen hayallerimizi Bizi yıkayacak... Pencere dibinde şehri izleyen, Kadının saçlarını yıkayacak...